

207

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 8 czerwca 1959 r.

w sprawie dodatków funkcyjnych dla sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów sądowych.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 31, poz. 184) zarządza się, co następuje:

§ 1. Sędziowie, członkowie Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorzy sądowi, którym powierzono pełnienie funkcji w Ministerstwie Sprawiedliwości (łącznie z Centralnym Zarządem Więziennictwa) otrzymują dodatki funkcyjne przewidziane w § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 31, poz. 184) w następującej wysokości:

1. dyrektor departamentu (zarządu, biura), radca ministra	według stawki 1 lub 2
2. wicedyrektor departamentu (zarządu, biura)	" " 4
3. naczelnik wydziału	" " 5

4. wizytator sądów	według stawki 5 lub 6
5. starszy inspektor, starszy radca	" " 6

§ 2. Sędziom, członkom Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorom sądowym, którym powierzono pełnienie innych funkcji niż wymienione w § 1 tego rozporządzenia i w § 5 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 maja 1959 r. w sprawie uposażenia sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów i aplikantów sądowych (Dz. U. Nr 31, poz. 184), Minister Sprawiedliwości może przyznać dodatek funkcyjny w wysokości odpowiadającej dodatkowi przywiązanemu do powierzonego stanowiska.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 marca 1958 r. w sprawie dodatków funkcyjnych dla sędziów, członków Biura Orzecznictwa Sądu Najwyższego oraz asesorów sądowych (Dz. U. Nr 19, poz. 81).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od 1 maja 1959 r.

Minister Sprawiedliwości: M. Rybicki

208

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA

z dnia 26 maja 1959 r.

w sprawie zwalczania gruźlicy bydła.

Na podstawie art. 29 i 109 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. z 1927 r. Nr 77, poz. 673, Nr 114, poz. 975, z 1928 r. Nr 26, poz. 229, z 1932 r. Nr 26, poz. 229, Nr 60, poz. 573 i Nr 67, poz. 622, z 1934 r. Nr 110, poz. 976, z 1938 r. Nr 27, poz. 245, z 1948 r. Nr 49, poz. 373 i z 1951 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o organie administracji prezydium wojewódzkiej lub powiatowej rady narodowej, należy przez to rozumieć organ tego prezydium właściwy w zakresie weterynarii.

2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa:

- 1) o prezydiach wojewódzkich rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 2) o prezydiach powiatowych rad narodowych, należy przez to rozumieć również prezydium rad narodowych miast stanowiących powiaty oraz prezydium dzielnicowych rad narodowych miast wyłączonych z województw.

II. Obowiązek zgłaszania gruźlicy płuc, wymienia i narządów płciowych bydła oraz postępowanie po stwierdzeniu tej choroby.

§ 2. Do zaraźliwych chorób zwierzęcych podlegających obowiązkowi zgłaszania w myśl art. 20 przepisów z dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych (Dz. U. Nr 77, poz. 673 z późniejszymi zmianami) włącza się wszelkie postacie gruźlicy płuc, wymienia oraz narządów płciowych bydła ujawnione u żywych zwierząt.

§ 3. W razie zachorowania bydła na gruźlicę płuc, wymienia lub narządów płciowych, jak również w razie wystąpienia objawów wzbudzających podejrzenie zachorowania bydła na tę chorobę, właściciel (posiadacz, użytkownik) zwierzęcia powinien równocześnie ze zgłoszeniem choroby (§ 2) odosobnić to zwierzę od innych zwierząt i nie wyprowadzać go poza obręb gospodarstwa.

§ 4. Organ administracji prezydium powiatowej rady narodowej po otrzymaniu zgłoszenia lub po powzięciu w inny sposób wiadomości o gruźlicy płuc, wymienia lub narządów płciowych bydła albo o podejrzeniu o tę chorobę ustala przez powiatowego lekarza weterynarii stan rzeczy na miejscu. W razie stwierdzenia gruźlicy płuc, wymienia lub narządów płciowych bydła albo jej podejrzenia powiatowy lekarz we-